

gelsen af den første kendelse. Men indbetales en af kæreinstansen fastsat forhøjelse af det tidligere fastsatte fondsbeløb eller tillægsbeløb ikke inden et i kæremålskendelsen fastsat tidspunkt, bortfalder virkningen af fondsoprettelsen; dette indebærer dog ikke, at den ansvarlige kan kræve det indbetalte beløb tilbagebetalt eller den stillede sikkerhed frigivet, jfr. princippet i § 358.

I stk. 4 er det angivet, at retten ved en senere kendelse kan forhøje sikkerhedsstillelsen for tillægsbeløbet efter stk. 2. Som nævnt i bemærkningerne til stk. 2 og 3 indtræffer de af fondsoprettelsen følgende retsvirkninger kun, såfremt der stilles sikkerhed for tillægsbeløbet, herunder evt. forhøjelse besluttet af en appelinstans. Udvalget har drøftet, om undladelse af at indbetale en forhøjelse i medfør af stk. 4 skulle have den virkning, at retsvirkningerne af fondsoprettelsen ophæves, men mener dog ikke at kunne tillægge en undladelse af denne virkning; dels fordi indbetalingen af forhøjelsen af tillægsbeløbet i den i stk. 4 omhandlede situation er isoleret fra indbetalingen af fondsbeløbet, hvorfor det er tvivlsomt, om hjemlen i konventionerne til at fastsætte særlige nationale procedurerer omkring fondsbehandlingen også er vid nok til at ophæve retsvirkningen af en ved retskraftig dom oprettet fond, jfr. 1969-konventionens artikel VI: »har ejeren oprettet en fond . . .«; dels fordi en efterfølgende ex officio ophævelse af fondsoprettelsens retsvirkninger vil kunne give anledning til forviklinger mellem fordringshaverne om den prioritet, hvormed deres fordringer er sikrede i det hidtidige fondsbeløb.

Selv om en kendelse efter stk. 4 således ikke er sanktioneret på samme måde som en kendelse efter stk. 1 og 2, jfr. stk. 3, har stk. 4 dog den betydning, at den enkelte fordringshaver med kendelsen om forhøjelsen i hånden lettere vil kunne gennemføre en individuel arrestforfølgning for det beløb, hvormed tillægsbeløbet er forhøjet, medens omvendt den ansvarlige lettere vil kunne afvise en arrest ved at henvise til en foretagen indbetaling af den af den behandlede domstol fastsatte forhøjelse.

Til § 354

I § 354, stk. 1, er det fastsat, at retten straks, d.v.s. ved afsigelsen af kendelsen,

resp. når fondsbeløbet og tillægsbeløbet er indbetalt, jfr. § 353, stk. 3, skal indrykke en bekendtgørelse om fondsoprettelsen i Statstidende samt opfordre fordringshavere til at anmelde deres krav inden en vis frist. I forbindelse med indkaldelsen gøres fordringshavere opmærksomme på, at der ikke længere vil kunne foretages individuelle retsskridt mod den ansvarlige, jfr. § 240, og på, at en dom om fondens fordeling også får bindende virkning for de, der ikke rettidigt har anmeldt deres krav, jfr. udkastets §§ 357 og 364.

Den i forslaget valgte fremgangsmåde adskiller sig fra konkurslovens § 108 derved, at der ikke i første omgang indkaldes til et forberedende møde til valg af en bestyrer samt kreditorudvalg, da fondens midler i modsætning til konkursboer i almindelighed er så overskuelige, at der ikke skønnes at være behov for en udtrykkelig regel om kreditorindflydelse fra dette tidlige tidspunkt. Af samme grund anser udvalget det ikke for nødvendigt, at fordringshaverne medvirker ved udnævnelsen af fondsbestyreren, der kan udnævnes efter forslagens § 355. Udvalget har i denne forbindelse noteret sig, at skifteretten efter konkurslovens § 112 kan beslutte, at der ikke skal vælges en kurator, og i stedet kan ansætte en medhjælper uden fordringshaverens medvirken, jfr. konkurslovens § 117.

Stk. 2 vedrører anden kundgørelsesform end indrykkelse i Statstidende. Indrykkelse i Statstidende skal dog altid ske. Det vil være op til domstolens skøn, hvorvidt der i det enkelte tilfælde skal ske kundgørelse også uden for Danmark i stater, hvor skade kan være opstået; ved olieforureningsskader med mange skadelidte i udlandet bør kundgørelse også ske i udlandet.

Anmeldelsesfristen efter gældende § 271, stk. 2, er mindst 6 måneder; efter udkastets stk. 2 må anmeldelsesfristen ikke være kortere end 2 måneder. Forslaget om at ændre anmeldelsesfristens længde må ses i sammenhæng med, at manglende anmeldelse efter udkastet ikke vil medføre præklusion, jfr. herved gældende § 271, stk. 2, samt bemærkningerne til § 357.

Bestemmelsen i sidste punktum i stk. 1 om, at der i indkaldelsen skal gøres opmærksom på indholdet af §§ 240, stk. 3, 357 og 364, er af ordensmæssig karakter; udeladelse af disse oplysninger vil således efter udval-